

بررسی کاربرد محلول پاشی پیش از برداشت پلی آمین‌ها بر برخی ویژگی‌های کمی، کیفی و عمر پس از برداشت گل‌های شاخه بریده رز رقم *grand prix*

زهرة رزم‌آور^{۱*}، الهام دانائی^۲

^۱ دانشجوی دکتری باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران.

^۲ استادیار گروه علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، سمنان

*نویسنده مسئول: zohrehrazmavar@yahoo.com

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی اثر کاربرد پلی آمین‌ها، ساکارز و نانو ذرات نقره بر برخی از صفات فیزیولوژیک و طول عمر گل‌های رز رقم *grand prix* به صورت طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۳ تکرار در سال ۱۳۹۴ در آزمایشگاه علوم باغبانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار اجرا شد. عوامل شامل محلول پاشی اسپرمین در دو سطح (۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، اسپرمیدین در دو سطح (۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و پوتریسین در دو سطح (۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، ساکارز (۰/۳) و نانو ذرات نقره (۴ میلی‌گرم در لیتر) بود. صفاتی شامل طول عمر، وزن تر نسبی، حجم محلول جذب شده، قطر گل، کلروفیل و سوپراکسید دیسموتاز مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد نتایج آزمایش نشان داد که افزایش سطح اسپرمین به ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش طول عمر، قطر گل، وزن تر نسبی، حجم محلول جذب شده، کلروفیل و فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز نسبت به شاهد شد. به طوری که تیمار اسپرمین ۲۰۰ ppm با ۱۵/۴۴ میلی‌گرم بر گرم وزن تر، بیشترین و تیمار شاهد با ۱۰/۴۳ میلی‌گرم بر گرم وزن تر، کمترین کلروفیل کل برگ و تیمار اسپرمین ۲۰۰ ppm با ۲۹۴/۱۷ واحد آنزیم بر گرم وزن تر، بیشترین و تیمار شاهد با ۲۲۰/۰۷ واحد آنزیم بر گرم وزن تر، کمترین فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز را داشتند.

کلمات کلیدی: پلی آمین‌ها، کلروفیل، گل‌های بریده شده، وزن تر نسبی، نانو ذرات نقره